

ФЛОРЕНТИНЕЦЪТ

Превод от италиански: Иван Тонкин, 1999

chitanka.info

Живял някога един флорентинец, голям любител на интересните разговори. Всяка вечер той ходел да слуша разказите на хора, които много са странствали и видели по света. А той нямало какво да разкаже, тъй като прекарвал целия си живот във Флоренция и се чувствал като истински глупак сред тях.

Затова му се поискало да попътешества. Продал цялото си имущество и се отправил на път.

Вървял, вървял, а когато се стъмнило, поискал да пренощува в дома на един свещеник. Свещеникът го поканил да вечерят и по време на вечерята го попитал накъде и защо е тръгнал на път. Когато свещеникът чул, че флорентинецът е тръгнал да странства, за да има какво да разказва, той казал на госта си:

— И на мен много пъти ми е идвало това желание. Какво ще кажете, ако двамата се отправим на път?

— Много се радвам, че си намерих спътник — отговорил флорентинецът.

На другия ден флорентинецът и свещеникът заедно тръгнали на път.

Привечер стигнали до някакъв чифлик и поискали да ги приютят за една нощ. Чифликчията ги попитал:

— Къде и защо сте тръгнали на път?

Разказали му те всичко и ето че и на чифликчията му се приискало да постранства и на сутринта и той тръгнал с тях на път.

Много път изминали тримата странници и накрая стигнали до двореца на един великан.

— Да почукаме ли? — казал флорентинецът. — Като се върнем у дома, ще има да разказваме за великана.

Отворил им сам великанът и поканил гостите да влязат.

— Ако искате, можете да останете при мен — казал им той, — църквата ми е без свещеник, а и чифликът ми няма управител. Наистина засега нямам нужда от флорентинеца, но и за него ще се намери някаква работа.

И тримата си казали: „Навярно като служим при великана, ще видим необикновени неща, които след това ще има да разказваме!“ И се съгласили да останат.

Великанът ги настанил да спят, като се разбрали, че на другия ден ще уточнят подробностите.

На сутринта великанът повикал свещеника:

— Елате с мен да ви покажа църковните книги, — и го повел към някаква стая.

Флорентинецът бил много любопитен и не искал да изпусне нищо интересно. Затова застанал да гледа през ключалката и видял, че докато свещеникът се навеждал над църковните книги, великанът замахнал със сабята си, отсякъл главата на свещеника и заедно с тялото я хвърлил в едно подземие.

„Това непременно ще го разкаже във Флоренция — казал си флорентинецът. — Но лошото е там, че няма да ми повярват!“

— Свещеникът го наредих — казал великанът. — Сега ще подреда и чифликчията; нека да дойде и ще му покажа счетоводните книги.

Чифликчията, без да подозира нищо, се отправил с великана в същата стая.

Флорентинецът отново се залепил да гледа през ключалката и видял как чифликчията навел глава над книгите, а великанът с един удар на сабята си му отрязал главата и след това хвърлил обезглавеното тяло в подземиято.

Флорентинецът се зарадвал: колко чудеса щял да разказва след завръщането си. Но веднага след това му дошло на ум, че след свещеника и чифликчията идва неговия ред и че никога нищо няма да може да разкаже. Много му се приискало да избяга. Но великанът излязъл от стаята и казал, че преди да нареди и него, иска да обядва.

Седнали те на масата, но флорентинецът не можел да преглътне нито залък и премислял как да се измъкне от ръцете на великана.

Великанът бил късоглед с едното око. След като се наобядвали, флорентинецът казал:

— Ах, колко жалко! При вашата красота и това око...

На великана никак не му било приятно да му говорят за това око и той започнал неспокойно да се върти на стола, да премигва и да се мръщи.

— Знаете ли какво? — казал флорентинецът. — Познавам една трева, която ще излекува окоето ви. Струва ми, че дори я зърнах във вашата градина.

— Така ли? — Възкликнал великанът. — Има я в моята градина ли? Да вървим да я търсим.

И той повел флорентинеца към градината. Докато излизали, флорентинецът оглеждал вратите и ключалките, за да му е по-лесно в случай на бягство. В градината той откъснал някаква трева и те се върнали вкъщи, флорентинецът сложил тревата да ври в тенджерата със зехтин.

— Предупреждавам ви — казал той на великана, — че ще ви боли много. Ще можете ли да изтърпите и да не се движите?

— Разбира се, че ще изтърпя — отговорил великанът.

— За всеки случай ще ви вържа за тази каменна маса, така ще стоите по-мирно. Ако се раздвижите, лечението ще се провали.

На великана много му се искало да излекува окото си и затова се оставил да бъде завързан за каменната маса. След като вързал и стегнал великана като салам, флорентинецът го залял с врящия зехтин и го ослепил напълно. След това бягайки, надолу по стълбите си мислел: „И за това ще разкажа!“

Великанът така заревал, че затреперили стените, скочил на крака и с вързаната за гърба каменна маса хукнал да гони флорентинеца. Но си дал сметка, че ослепен няма да може да го стигне и прибягнал до хитрост.

— Хей, флорентинецо! — завикал той. — Флорентинецо! Защо ме остави? Няма ли да довършиш лечението? Колко трябва да ти платя за него? Ако искаш, вземи този пръстен! — И великанът хвърлил след него пръстена. А пръстенът бил омагьосан.

„Охо — помислил си флорентинецът, — ще го взема, ще го занеса във Флоренция и ще го показвам на всеки, който не иска да ми вярва“.

Той бързо го взел, но щом го надянал на палеца си, пръстът му станал каменен и толкова тежък, че най-напред китката, след това ръката, рамото и накрая цялото тяло се провлачили по земята. Сега флорентинецът вече не можел да се помръдне от мястото си. А великанът почти го бил настигнал.

В отчаянието си флорентинецът извадил ножа си и си отсякъл палеца заедно с пръстена. Така великанът не могъл да го настигне и флорентинецът успял да се спаси.

Той пристигнал във Флоренция с изплезен от бягане език и му преминало всякакво желание не само да странства по света, но и да се

хвали със своите приключения. А за липсващия пръст казвал, че си го бил отрязал, като косял трева.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.